

19 Й оñи фанáха да скóрбатъ, и да м8 говоратъ ёдýнъ по ёдýнъ: да не бждемъ ѕзъ; и дрѓъ, да не бждемъ ѕзъ;

20 Й Іиссъск юговори, и рéче имъ: ёдýнъ (е) ю дланадесете, којто є затопилъ съ мéне въ блюдо то.

21 И Сынъ оўко чловѣческїй юїва, каквѡто є пýсано за нёго: юбаче тéшко и гóрко на юногова чловѣчка, чрезъ когото Сынъ чловѣческїй се преда́ва: по добрѣ м8 є былъ, да не бы се родилъ тóм чловѣчкъ.

22 И като юдéха, зема́ Іиссъск хлѣбъ, и като благослови, преломи го и даде имъ, и рéче, земéте таждте: това є тѣло моё.

23 И зема́ чаша та, и като возблагодари, даде имъ: и пýха ю нѣм сїчки те.

24 И рéче имъ: таа є моя та кроъ на-ноўыатъ завѣтъ, којто се ѹзлива за мнозина.

25 Истина ви дѣмамъ: защо нѣма вече да пíемъ ю рождка та лозна, до ѿный дény, којто ѹзе го пíемъ ноово въ царство то Г҃їе.

26 И като запеáха, пизлѣзоха въ гора та юлеѡнска.

27 И рéче имъ Іиссъск: защо сїчки те више ѹзе се соблазните за мéне въ таа ноўи: защо то є пýсано: ѹзе да оударимъ пастыратъ, и ѹзе да се распржснатъ ювци та.

28 Но послѣ, когато воскреснемъ, ѹзе въ преваримъ въ Галїлеа.

29 И Пётръ м8 рéче: ако и сїчки те да се соблазнатъ, но ѕзъ не.

30 И рéче м8 Іиссъск: истина ти говоримъ: защо ты днѣсь, въ таа ноўи, доклѣ ѹюще не є попеалъ пѣтѣло дваплати, ѹзе се юречеши ю мéне три пѧти.

31 И той ѹюще пôвече дѣмаше: ако потрѣбва и да оўмремъ съ тѣке, не ѹемъ да се юречеши ю тѣке, така и сїчки те говореха.

32 И юидоха въ село то, което се вика Геасиманіа: и рéче на оученици те си: седите твка доде ѹдемъ да се помолимъ.

33 И зема́ Петра и йакуба и юанна съ сїеке си: и начна да се оустрашава, и да твжи.

34 И рéче имъ: скорбна є дѣша та ми до смѣрть: стойте твка, и бодрствайте.

35 И като прейдѣ мѣлко по на таа, падна на земля та: и молешесе, ако є возможно да го замине часъ.

36 И говореше: "Авва, ючъе, сїичко ти є возможно: замини ме съ таа чаша: но не ѹшто ѕзъ ѹскамъ, но ѹшто ты:

37 И дойдѣ и найдѣ ги че спаваха: и рéче на Петра: Симуне, спишъ ли; неможе ли ёдýнъ часъ да побдишъ;